

Évközi 5. Vasárnap A

Ti vagytok a föld sója.

Ti vagytok a világ világossága. (Mt 5,13.14)

Olvasmány

Izajás 58,7-10

Oszd meg az éhezővel kenyeredet, és a hajléktalan szegényt fogadd be házádba. Ha mezítelent láatsz, öltöztess föl, és ne fordulj el embertársad elől! Akkor majd felragyog világosságod, mint a hajnal, és a rajtad ejtett seb gyorsan beheged. Előtted halad majd igazságod, és az Úr dicsősége lesz a kíséred. Akkor, ha szólítod, az Úr válaszol, könyörgő szavadra így felel: Íme, itt vagyok!

Ha eltávolítod körödből az igát, az ujjal mutogatást és a gonosz beszédet, ha odaadod az éhezőnek kenyeredet, és jóllakatsz az elnyomottakat, akkor felragyog a sötétségben világosságod, és homályod déli verőfényre változik.

Szentlecke

1 Korintusiakhoz 2,1-5

Testvéreim! Amikor nálatok jártam, nem választékos beszéddel vagy emberi bölcsességgel akartam hirdetni nektek Isten titkát. Elhatároztam ugyanis, hogy nem akarok másról tudni köztetek, csak Jézus Krisztusról, a megfeszítettéről.

Gyöngeségem tudatában félve és nagyon elfogódva mentem hozzátok. Tanításom és igehirdetésem ezért nem a bölcsesség elragadó szavaiból állt, hanem a lélek és az erő bizonyosságából, hogy hiteteknek ne emberi bölcsesség, hanem Isten ereje legyen az alapja.

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: "Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? Nem való az egyébre, mint hogy kidobják, s eltapossák az emberek. Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni. Lámpát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá rejtsek, hanem a lámpatartóra teszik, hogy világítson mindenkinek a házban. Úgy világítson a ti világosságtok az emberek előtt, hogy látva jótetteiteket, magasztalják menyeyei Atyátokat!"

Elmélkedés

A mai evangéliumban folytatódik a hegyi beszéd, amelynek első részét a múlt vasárnap hallottuk és bizonyos értelemben ellentétben áll vele. Jézus először ezzel szólítja meg hallgatóit: "Boldogok, akik ..." és "Boldogok vagytok ...", most azonban egyenesen hozzájuk fordul "Ti vagytok ...". De nemcsak tanítványaihoz fordul és akkori hallgatóihoz, hanem hozzánk is és minden idők keresztényeihez, akik vele való szolidaritásból egyesülünk életével és hitével.

Mik hát ők, ezek a tanítványok és az évszázadok keresztényei? Ők "a föld sója" és "a világ világossága". Vessünk egy pillantást a zsidó szimbólum és kifejezésvilágra, hogy jobban megérthessük ezeket a képeket. A törvény azt írta elő a zsidóknak, hogy minden Istennek szentelt áldozatra egy kis sót szórjanak a szövetség jeléül. Azóta megtermékenyítő jelentést tulajdonítanak a sónak. A fény pedig a messiási megvilágosodás szimbóluma volt Izraelnek, amely győzedelmeskedik a pogány sötétségen. Innen származik a keresztények, az új Izrael küldetése: hitükkel és életükkel irányt mutassanak, gyógyítólag és megtermékenyítőleg hassanak az emberiségre.

Arra szólít fel minket az a biztonság, amit ez a "Ti vagytok ..." tartalmaz, hogy éljük meg hitünket. Manapság sok keresztényt megkísért, hogy az Egyházat befeketítsék, Krisztus örömhírét átfogalmazzák vagy visszahúzódnak magukba. Talán túl gyakran figyelmeztették őket, hogy résen legyenek a klerikális büszkeséggel, triumfalizmussal és beképzeltséggel szemben. A veszély abban rejlik, hogy egy eltorzult őskereszténységhez próbálnak meg visszatérni vagy egyszerűen meghajlanak a világi hatalmak előtt. De az ilyen viselkedés nem a krisztusi felhívás szerint van "Ti vagytok ...". Mindannyian személy szerint arra hivatunk, hogy életre keltsük az evangéliumot. Ha nem ez történik, elvesz az üzenet és egész ereje, mert nem "ölt testet" és semmi másra nem jó, mint hogy lábbal tapossák. Keresztény, ismerd fel hivatásodat: élj belőle és szolgálj vele Isten dicsőségét!